

צ"הם שלושים אות'הרי ל' דלכבוד שבת וכשתוסיף
 ב' כללים שהם כללות הז' שמות עם שם יה יעלו
 ל"ב מנין כבו"ד דלכבו"ד וכשתמנה כל הח' שמות
 פמספרם יעלו שבת שהם רל"ב תכ"ה י"ה כשתעלה
 מן המים תאמר אם תשוב משבת רגליך * עוד
 צוונה אחרת דע כי צריך טבילה א' לפשוט בגדי
 חול טבילה אחרת לבבד שבת לקבל תוספות
 שבת ובראשונה תכוין לאהי"ה דהכין
 גי' מקוה וצנייה תכוין לשמות אהי"ה יה"ו ולז'
 שמות שלהם סוד שבת ותכוין באלו הז' שמות יש
 ה' יודין הרי חמשים"ב שמות אהי"ה יה"ו הם מ"ב
 הרי הכל גי' במי"ב ובעלייתך מן הטבילה תפזין
 לר' היות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ולג' אהי"ה שהם צגי'
 תרפ"ז ותוסיף עליהם שם י"ה הרי הכל גי' שצ"ת
 כי סוד שבת הוא סוד עלית ז"כ באל"א ואז הם סוד
 י"ה וצבור טבילה א' לבד ותכוין תרפ"ז י"ה לבד
 שהוא שצ"ת וז' שמות היוצאים מאהי' יה"ו הם
 אלו ידו"ד ידו"ד מכפ"ץ י"ה אלכ"ו אל אהי"ם מכפ"ץ
 כמ"ש כבר * והנה כבר נת' לעיל שצכל ע"ש יטבול
 אדם לקבל תוספו' ע"ש ואמרנו שצריך לטבול שני
 טבילות א' להסיר בגדי חול מעליו והב' להמשיך
 עליו תוספו' שבת ושמעתי מהר"י ארזין שקמע
 ממורי זל"ה שאם הוא בעל קרי צריך ג' טבילות
 א' להסיר הטומאה ב' להסיר בגדי חול ג' לקבל
 תוספו' שבת וכשהיה מורי זל"ה עולה מן הטביל'
 לא היה מנגב עצמו במטפחת וכיוצא כי הן מימי
 שבת וראוי לגוף לשאוב אותם המים בתוכו *
בענין הטבילה של קרי היה מקפיד בו הרבה
 כדי לטבול צומנו ולא יעבור שום טביל'
 אעפ"י שהיה לו חולי קשה הנק' שבינה שנקרע
 בריסו ויצאו בני מעיו לתוך הכים של צנים והטביל'
 מזיק לזה הרבה מ"מ לא גמגע מלעשות טבילה
 עד שפ"א בעת החורף היה קרירות הרבה וגערה
 בו אמו ולא הניחהו לעשות טבילה ולא עשה וע"מ'
 לא סר ממנו השגת רוח הקודש והיה לו השג' גדול

במקדם מפני שאמר מורי זל"ה מי שרוצה להשיג
 בחת החכמה אינו מועיל לו שום דבר בעולכ כמו
 הטבילה שלא יעבור זמנו ויהיה בכל שבת בטורה
 וקדושה כדי שלא יסתלק ממנו השנתן ומבחי הטביל'
 יתגדל בו השגה גדולה גם א"ל מורי זל"ה שהזוכה
 בנפש יתירה אזי אין מאירין במנחו העבירות שעשה
 כי הארת תוספו' נפש מכסה אדם בשבת ואם
 האדם הוא בגמ' קרי אזי ניכר במנחו ואין
 הארת הנפש יתירה מכסה אותם עד שיעשה טביל'
 ויסיר מעט הרושכ ממנחו כי אינו נכרית כ"כ *
 גם כדי לטבול הכעס צריך לטבול צ"פ בשבוע יום
 ג' ויום ששי ויכוין כי מקוה גי' קכ"א שהוא אהי"ה
 דההי"ן שהוא גי' כעס וע"י טבילה עם זאת הכוונ'
 יתבטל הכעס *

לקוטים

סוד הטבילה יכוין כי כמו שהמקו'
 הוא המקום שמקבל בתוכו המים
 כך אהי"ה דההי"ן שהוא גי' מקו"ה הוא מלבוש וכלי
 לשם הוי"ה שהוא המים שבמקוה והענין כי ע"ב
 ס"ג מ"ה צ"ן יש בהם ט' יודין מנין מים ואלו הם
 מים שבמקוה ולפי שכל מלוואים אלו שהם סוד המי'
 כולם נמשכים מע"ב הראשון שהוא שורש לכולם כי
 כולם בחכמה עשית וגם כי עיקר המים הוא בחס"ד
 גי' ע"ב לכן שיעור המים שבמקוה מ' סאה כנגד ד'
 יודין דע"ב כוונה לטבילה **קודם** שתכנס למקוה
 יאמר ולמקוה המים קרא ימים ר"ת גי' קכ"א
 הוי"ה אלהי"ם וט' אותיות אח"כ יאמר ויקרא אלקין'
 ליבשה ארץ ויכוין כי ויקרא ע"ה אלקים דודין וי"ג
 אותיות דמלוואו זה' אותיות הפשוט יבשה ע"ה
 אלקים דיו"ד י"ג דמלוואו זה' הפשוט כנו' הרי
 הם צ' אלקים ועם אלקים הנזכה בקרא מפורש
 הרי ג"פ אקים רזופים העולים **חר"ן מהם כל הדינין**
 קשין וז"ס ואברהם גן ע"ה שנה צלאתו מחרן כי
 בשתוציא ע"ה מחרן ישר מנין יעקב ע"ה שהוא
 רחמים פשוטים שיצא מהדינין קשים ונכנס ברחמי'
 וגם יעקב ינח **מחרן** והנה יש ג' אלקים וארץ גי'
 אלקי'

אלקים דאלפין הם ד' אלקים רזופים גי' משה כוודע . טעם שהמקוה מנ' סאה לפי ששם יהו' דאלפין עולה ט"ל ויהו"ג' אהי"ה והנה ט"ל ע"ה הוא מ' נגד בינה הנק' מ' ככידע גם הכוון כי הלא המקוה הוא כלי המקבל המים לכן אהי"ה דההין גי' מקוה והוא כלי לשם הוי"ה שהם המים דמקוה כמו ולפי שכל ד' מלוואים אלו כמשכים מע"צ א' דמכמה כי כולסבת מה עשית וגם עיקר המים הוא צחמד גי' ע"צ לכן שיעור המים שבמקוה הם מ' סאה עג ד' יודין דע"צ ונגד הבינה הנקרא מ' סתומה כוודע .

לקוטים

רזא דמקוה דע שיט' מ' בעגולא ומ' ברבועא ויש מ' פתוחה והענין שהתצוגה עולה למעלה עד הבינה הכל ביחד וכמ' א' לשתיהן אז תצוגה ג' כנק' בינה ודע כי יש בה צ' בחי' יסוד פנימי שהוא נקודת ציון מקום הכנסת היסוד וקבלת הטיפה וזהו יסוד בינה . אמנם מל' דבינה היא בחי' חיובנה והוא בחי' ד' דלית לה מגרמא כלום ר"ל שאין למלכות הארה ממנה אלא הרושם שמכית בה היסוד אלא בהעברתו משם ליסוד א' כדי להוציא הטיפה בנקודת ציון . והנה באותו העברה מניח בה רושם ומאיר לה אמנם מל' היא לעולם צבור ד' וז"ש צורה בראשית עגולא ורבועא שעגולא הוא בחי' נקודת ציון ורבועא בחי' מל' שהוא שפולי יסוד אימא בסוד את שבתותי תשמרו ואלו הכ' בחי' הם סוד חותם חוק חותם בבימן "חביות" חלצ' "חתיכת דג" "צפר" יין "הכלת ובכאן הוא מציאת ההי"ן סוד מקו"ה שהכלי בעצמו הוא סוד מ"ם שהוא ארבעים ומדתו שהוא השבון של מ' סאה ומים שצבחו הם גמדרים בסוד קו המדה שמודרת אוחו לשיעור הכלי שהוא סאה ארבעים ועתה צריך לבאר מי הוא המקוה ומה הם סידורים הנה נודע שאהי' דההי"ן עולה מקו"ה וכוודע שאי' עלאה יש בה ג' אהי"ה דיודין

נג"ר שלה ודאלפין בג"א שלה ודההי"ן צנה"י שלה הרי ששם קנ"א הוא בנהי"ם דבינה והט כ"א כלול

נועשר שהם מ' וכללות כולם ביסוד לפי שהיסוד לעולם כולל כל מה שיש בנה"ים כל השפע שלהם הוא כולל צחכו וזה השם דאהי"ה דההי"ן הוא צאלו הד' וכבר נודע שכל מדה יש לה ג"פ וכשתחלק ד' ההי"ן אלו ליתחיים שהם ווי"ן תהיה כ"א ג' ווי"ן עג ג"פ כמציא כל מדה יש לה ווי"ן סוד קו המדה שמודר ומותח ומותן שיעור לכל מידה

וכשתחשוב ג' ווי"ן עוליה ח"י ד"פ ה"י עולים ע"צ סוד חס"ד כי שם ע"ב הוא באצא וכבר נודע כי אצא סוד נקודת לרי' ריך לעשות אלו הווי"ן כל ו' ג' נקודו' תהיה כל ג' ט' נקוד' דמו' שכל מדה נג"פ וכל פרק כלול מנ' ויו"ד דאהי"ה הוא באמצע בין ט' ההין ומאטרפת עם שלפניה ועם ה' של אחריה ומשתלמת לכל תשע עד שנעשה כל מדה פשרה

ופי' הדברים שזאת היו"ד אשר היא באמצע היא מלאה יו"ד וא"ו דל"ת ותכה היוד בדלת ד"פ יוד וכל יו"ד משלמת לד' ההין . ונעשה הכל מדה מי' נקודות ולפי שפתי' דל"ת היא מלכות לזה כל חלק שהוא יו"ד אנו ליתחיים להשלים היוד נקודות הוא נקודת מלכו' ומשלמת אותם להיות עשר ואותו הוא דמילוי יו"ד הוא האדם שטיבל במים שבתוך מקו"ה

בסוד נקודת ציון ולפי שהמים היורדים תוך המקוה הם כולם נקודות בסוד יודין שט' יודין עולים מי"ם ואלו הם ד' יודין דע"צ וג' דה"ג וא' דמ"ה וא' דב"ן חשבונם מים ולפי שכולם הם יודין שהוא ה"א פי' שהוא תשעה נקודות לכל ד' מד' אדרס של מקוה

ולפי שהמים צריך להיות בהם מ' סאה ומים הם מדת רחמים ואין להם שיעור אמנם במדה שהוא הכלי המחזיק את המים הוא מודיע לנו כמה שיעורו והנה הכלי הוא מיודין שכל ה' עשר נקודות א"כ ד' ההין שהם בחי' הכלי הם מ' נקודות ומתם אנו יודעים כמה מים יש בתוכם שהם מ' סאה של מים

עַד מ' נְקוּדַת שְׁבַע לֵי שְׁלֹשׁ הַיָּמִים הַיּוֹם הַמּוֹדֵרֵת
בְּסוּד מ' מִדֵּר בְּשֶׁעֶלּוֹ מִיִּם שֶׁהַבְּיָנָה נִקְרָאת מ' י'
וְהִיא הַמּוֹדֵרֵת וְנוֹתַת קֶצֶבָה לַמַּיִם וּבְתוֹכָהּ הוּא

הוּא ו' שֶׁהֵם דו"כ ו' זֶה עֵינֵי בְּשֶׁרֶלֶךְ תִּבְיָן מִה
שֶׁאִפְרָשׁ לֶךְ שֶׁאֵלּוֹ הַמ' נְקוּ' הֵם ד' מֵאוֹת שְׂכַל נְקוּדָה
הִיא י' נִמְצָא שֶׁהֵם ד' מֵאוֹת לְרִמּוֹז לַמ"ש
הַכְּתוּב אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ שֶׁהֵם שׁוֹרֵשׁ הַקְּלִיפּוֹת
וְכַשְׁאִדָּם יִשְׁבַּל מִתְרַחֲקִים מִמֶּנּוּ וְהַעֲנִין כִּי בְּבִינָה
אֵין אַחִיזָה לַחַיִּימוּסִים אֲלֵא מִמֶּנּוּ וְלִמְטָה יִשׁ לַחֵב

שׁוֹרֵשׁ וְלִזְמַן הַאֲדָם שֶׁהוּא רִמּוֹז נִזְרָח אֵינּוּ נִיבַל מִהֵם
וְמֵהַטּוֹמָאָה הֵלֵךְ כְּשֶׁבָנָם בְּטַבִּילָה שְׂרומֵזת לְבִינָה

שֶׁאֵין לֵהֶם אַחִיזָה בָּהּ וְלִזְמַן צְרִיךְ ב' טַבִּילוֹת א' לְהַסִּיר
הַטּוֹמָאָה מִעֲלָיו מִכֵּד הַבְּיָנָה שֶׁהִיא מ' שֶׁזְכַּרְנוּ
לְמַעַל שֶׁדִּיכִין מִתְעַרְיָן פִּינָה וְטַבִּילָה ב' לְקַבֵּל
הַקְּדוּשָׁה מֵהַעִים הַבָּאִים מֵהַבָּא הַנִּקְרָא קֶדֶשׁ וְכִזָּה
יְהִיִּם הַאֲד' קְדוּשׁ וְדִי בָּזָה עַד שֵׁעַר עֲלֵינוּ רוּחַ טַמְרוֹן

סוּד הַטַּבִּילָה מִשְׁלַמְדֵי הָאֲר"י זֵלֶה"ס כְּשִׁירָזָה
לְטַבֵּל בַּמ' סָאָה יְכוּיָן בְּשֵׁם מ"ה לְחֻבְרָיִם
עֲלִיוֹן הַרְוֵנוֹ לְשֵׁם י"ה עִם ו"ה הֵינּוּ ד' פְּרָזוּפִים
וְעַל זֹאת הַטַּבִּילָה אָמַר ר"ע כְּשֶׁתְּנִיעוּ לְאֲזֵנֵי שֵׁשׁ
טַהוֹר אֵל תֵּאֲמַרוּ מִיִּם מִיִּם שֶׁהֵם מִיִּם הָעֲלִיוֹנִים
זְמִיִּם הַתַּחְתּוֹנִים כִּי חֲכָמָה ע"ה עוֹלָה ע"ד וְהוּי"ה
עוֹלָה נ"כ ע"ד יוֹד הוּי"ה וּי"ו הוּי"ה מַלְכוּת יֵשׁ בָּהּ
אוֹתוֹת מֶלֶךְ ז"ת הֵינּוּ תִצְאוּ ע"ה כִּי בְּשֶׁמֶת הַצֵּאוּ
וְאֵם זָכָה כִּבְרָה הוּא מַחְבֵּר מֶלֶךְ סוּד ת' ת' עֵסֶת"ו סוּד
מִלְכּוֹ הָרִי טַבִּיל"ל י"ה אוֹתוֹת טַבִּילָה מִלְשׁוֹן טַבֵּל ר"ל
עִירוּב עַחְבֵּר הַאֲהוּל לְהִיּוֹת אֶחָד אֲשֶׁרֵינוּ וְאֲשֶׁרֵינוּ חֲלָקוֹ
וּז"ם וְהַתּוֹת ת"ו עַל מַעֲשֵׂה הָאֲנָשִׁים וְאָמַר ז"ל ת"ו
שֶׁל דִּי"ו וְהַבּוֹנֵה דִי"ו אֲהִתּוֹת יו"ד רִמּוֹז לְמַדָּה זוֹ
דְּחֲכָמָה וְאֵם ח"ו לֹא זָכָה מַעֲשֵׂה בְט"ל י"ה לִכְן אָמַרוּ
הַמְּבַטֵּל טַבִּילָת אִשָּׁה מִקֶּדֶץ בְּנִטְיָעוֹת וְעֲלִיוֹ נִאֲמַר
וְנִרְגַן מִפְּרִיד אֲלוֹף כִּי מַזְוֵה הִיא שֵׁם הוּי"ה כִּי מ"כ
בָּאת ב"ש הוּא י"ה לְפִי שֶׁאֲדָם עוֹשֶׂה חִיבוּר י"ה עִם
ו"ה וְאֲדָם הוּא מ"ה וּמ"ה יִתְחַבֵּר עִם מ"ה וְיִהְיֶה מֶלֶךְ

וּז"כ הוּי"ה אֲדָמָה הוּא מֶלֶךְ ס"ה וְכַשְׁאִינוּ מְכוּיָן כִּבְר
הַסִּיר א' מֵאֲדָם וְנִשְׁאֵר דָּם וּז"ם וְהַתּוֹת ת"ו שֶׁל רָם
סוּד מַלְכוּת מֶלֶךְ ח"ו בְּשֶׁמֶת חֲבֵר מֶלֶךְ עִם ת"ו נַעֲשֶׂה
טַבִּילָה שֶׁל מ"ה וְאֵם הַפְּרִיד מֶלֶךְ מִן ת"ו נַעֲשֶׂה דָם
מֶלֶךְ קו אֲמַנְעִי ת"ו מ"ל אֲדָם מ"ה וּמ"ה עִם מ"ה
הוּא מֶלֶךְ וּמִיִּם גִּי' א' וְע"כ מִי שִׁיטְבוּל צְלִי כּוֹנֵה
כִּבְרָיָא מִקוּה' הֵינּוּ מִקוּה' וְכַפֵּר בְּמִקוּה' יִשְׂרָאֵל
שֶׁהִיא ה' וְמַעַל ב"ו מ"ה ר"ל מַעַל ב"ו שֶׁהַפְּרִיד י"ה
מִן ו"ה וְכִזָּה תִּבְיָן הַקָּטָן יִהְיֶה לְאַלְף יוֹד
ה"ה בְּמִלּוּאֵם יו"ד וּי"ו דִּלְתֵּהּ ה"ה ה"ה עוֹלָה ת"ק
פְּחוּת ד' וְכַפֵּי זֶה חֲשַׁבְּוֹן זֶה עוֹלָה אֲלֶף חֲסֵר ח' לִכְן
אֵם תִּקַּח אוֹתוֹת הַמִּילּוּי שֶׁהֵם ח' אוֹתוֹת יוֹשֵׁלֵם אֲלֶף
לְחֻבְרָה הַאֲהוּל לְהִי' אֶחָד הֵינּוּ אֲהוּלֵם לְאוֹת ח"ו מִפְּרִי'
אֲהוּלֵם וְתִרְאֵה אוֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא אוֹת ו' כִּי טוֹב רִאֲתָהּ
לִכְן קִרְאָה לוֹ בְּתִיהּ בְּשֵׁם מַשֵּׂה כִּי מִן הַמַּיִם מִשִּׁיתָהוּ
ר"ל מִן מַיִם תַּחְתּוֹנִים הֵינּוּ מִקוּם הַטַּבִּילָה שְׂנִתְכוּוּנָה
אָמְנוּ לְהַטַּבִּילוֹ ל"ה וְטַבֵּל וְעַלָּה בִּידוּ וּזְכָן ר"ת טו"כ
טַבִּיל וְעַלָּה בִּידוּ וְכַשְׁלֵא יְכוּיָן הָאֲדָם בָּזָה טַבֵּל וְשַׂרְךְ
בִּידוּ ע"כ נִתְכוּוּנָה אָמְנוּ לְהַנְשִׂיךְ הַשֶּׁפֶע מִמִּקוּם
הַטַּבִּילָה הֵינּוּ יִם עֲלִיוֹנָה לִים תַּחְתּוֹנָה שֶׁהִיא בְּתִיהּ
וְהוּא שֶׁהַנִּיגָה עֲלֵינוּ וְכִזָּה תִּבְיָן סוּד וְתִכְפְּנֵהוּ וְתִכְפֵּן
ה"ו וְכַשְׁבָּאת בְּתִיהּ וְנִטְלָתוּ וְאָמַרְהּ מִשִּׁיתָהוּ נִתְחַבֵּר
י"ה דְּבְתִיהּ עִם ו' שֶׁל אָמְנוּ וְנִיבַל מַגְזְרוֹת יִלְדֵי הָעֶבְרִי'
וְהַבֵּן זֶה מֵאוֹד

בְּנִחַת עֵיִשׁ קוּדָם עֲמִידָה דְּמִנְחָה תְּכוּיָן
בְּדַעַתְךָ לְכַלּוֹל שֵׁם ב"ן
דַּעֲשִׂיהָ עִם הַיִּצְרָה בְּשֵׁם מ"ה וְכֵן יִצְרָה בְּצִרְיָאָה
בְּשֵׁם ס"ג וְכֵן צִרְיָאָה בְּאֲזִילּוֹת בְּשֵׁם ע"ב וְתְכוּיָן ד'
שְׁמוֹת אֲלוֹ בְּר"א הוּי"ה וְכַ"א מְד"ע אֲלוֹ תְכוּיָן
לְהַעֲלוֹת חֲלָקֵי הָאֱלֹהוֹת שְׂבָהֵם ע"י מ"כ שֶׁל הַנְּשִׁמוֹת
וְאִז תְּכוּיָן בְּעֵשִׂיהָ שֵׁם הַנְּפִשׁוֹת וְכַלְלָם תְּכַלּוֹל כְּשֶׁשֶׁךְ
וּבִיצְרָה הַרְוֵמוֹת וְתְכַלּוֹל רוּחַךְ עִמָּהֶם וּבְצִרְיָאָה
נְשִׁמוֹת עִם נְשִׁמַתְךָ וּבְאֲזִילּוֹת נְשִׁמָה לְנִשְׁמָה וְאֲח"כ
תְּתַחֲלִי י"ח וְכַכְרִיעָה א' תְּכוּיָן כְּמ"ש בְּסוּד הַד'
כְּרִיעוֹת

תקוני תיקון ע דף קלד ע"ב הזהר תתקמו

וקל ענפא וענפא דאילנא דילא, דאינון קני מנורה, פלהו צריכין במדה ובמשקל ובמדה חדא, דלא יהא דרועא חדא אריה מחבריה, ולא שוקא חדא אריה מחבריה, אלא כלהו במדה במשקל דא בדה, והכי עיינין דיליה שקילין דא לדה, והכי אודנין, והכי נוקבא דחוטמא דילה, והכי אנפין דילה, והכי שפון דילה, דלא יהא חד אריה וחד קציר, אלא פלהו בשקולא חדא.

מבועא דמיא הכי צריך לאשקאה ולדפאה לכל גופא, וכלא אצטריך במדה ובמשקל כמבועא דמיא, (הכי אצטריך לאשקאה ולדפאה לכל גופא) ולכל אבר ואבר דאיהו ענפא דאילנא, במדה ובמשקל, וסימנא (ישעיה מ מ) מי מדד בשעלו מים, ושמים בזרת תפן (ליון כח כה), ומים תפן במדה, מי ודאי, מדה דנביעו כגוונא דא ם, מ"י מם (נקודה) בריבועא, נקודה בעגולא, (מרובעת) ברבועא.

מתוק מדבש

ענפא וענפא דאילנא דילה כל ספירה וספירה שנפרטופה, דאינון קני המנורה שהם חברים הזוגיים כעין קני המנורה ששלשה קני המנורה שנלדה האחד היו צאוחו שער ומשקל כמו שלשה קני המנורה שנלדה השני, כלהו צריכין להיות במדה במשקל כפי הראוי לאותו חבר, ובמדה חדא ושני חברים הזוגיים יהיו שוים כאחד, דלא יהא דרועא חדא אריה מחבריה היינו החו"ג כריכס להיות שוים כדי שימתגו אלו באלו, ולא שוקא חדא אריה מחבריה כי נו"ה הם חרין פלגי גופא ואינו ראוי שיהיה שני ביניהם, אלא כלהו במדה במשקל דא בדא ר"ל כולם כריכס להיות שקולים זה מזה, והכי עיינין דילה שהם נמי חו"ג דעת שנראש, שקילין דא דא כריכות להיות שוות, כי אם אחת גדולה מחצתה מורה על מוס ופגם, והכי אודנין צ' האזנים שהם נמי חו"ג שנראש כריכות להיות שוות, והכי נוקבא דחוטמא דילה שהם נמי חו"ג דת"מ שנראש, והכי אנפין דילה שהם נמי חו"ג שנראש, והכי שפון דילה שהם נמי חו"ה שנראש, דלא יהא אחד אריה ואחד קצר שלא יהיו משונים זה מזה, אלא כלהו בשקולא חדא כל חברים הזוגיים יהיו שוים כמשקל אחד. (רמ"ק והגר"א)

מבועא דמיא מהמקור מים חיים של החכמה, צריך לאשקאה לכל אבר ואבר (ה"ג, ומה דמי ודמי נמחק) היינו לכל ספירה וספירה, דאיהו ענפא דאילנא שכל ספירה היא ענף מכללות הפרטוף, במדה ובמשקל שכל ספירה תקבל חלקה הנוגע לה, לא יומר ולא פחות מהשער הראוי לה, וסימנא של השקאת השפע מש"כ מי מדד בשעלו מים, ומים תכן במדה (ה"ג) ומפרש מי ודאי היא הבינה שנקראת מ"י כנגד חמשים שעריה, והבינה היא מדה דנביעו כגוונא דא ם מרובעת י נקודה בעגולא (ה"ג) פי' יסוד

תתקמה תקוני תיקון ע דף קלד ע"ב הזהר

וְרָזָא דְמִקְוָה אַרְבַּעִים סָאָה פְּגוּוֹנָא דָא ⋮ ⋮ ⋮ תִּשְׁעַ נְקוּדִין לְכָל
סֵטֶר, וּבִנְקוּדָה דְמִלְגָּאוּ בָּהּ אֲשֶׁתְּלִימוּ לְעֶשֶׂר כָּל תְּשַׁעָּה, עַד
דְּאֲתַעְבִּידוּ אַרְבַּעִין, וְאֵלִין אֵינּוּן אַרְבַּעִים סָאָה, וְאֵינּוּן ב' עֲלָאָה, מ' מִ
תַּתָּאָה, דָּא בְּרַבּוּעָא וְדָא בְּעַגּוּלָא, י' נְבִיעוּ דְתַרְוּיָהּ, וְרָזָא דָּא מִים
חַיִּים.

וְאִית עֲנַפִּין עֲלָאִין, וְעֲנַפִּין בִּינוּנִיִּים, וְעֲנַפִּין תַּתָּאִין, וְכִלְהוּ בַּמְדָּה
בַּמִּשְׁקָל (דָּא בְּדָא), עֲלָאִין בַּמִּשְׁקָל דָּא בְּדָא, בִּינוּנִיִּים בַּמִּשְׁקָל
דָּא בְּדָא, תַּתָּאִין בַּמִּשְׁקָל דָּא בְּדָא, עֲלָאִין אֵינּוּן אַבְהֵן, בִּינוּנִיִּים מִמֶּנּוּ.

מתוק מדבש

דְּאִימָא הוּא סוּד ס סתומה המקבל צמחו לטפת אבא שהיא אוח י', והיינו שפע מימי
החכמה המתפשט בכל הספירות ע"י אימא הנקראת מ"י, שהיא נוחמת לכ"א צמדה
וצמשקל. (שע"ר והגר"א)

ודרך אגב אשמעינן שכל זה הוא סוד המקוה, וז"ש ורזא דמקוה ארבעים
סאה בגוונא דא ב (כמפורש בפנים), ומפרש תשע נקודין לבד ספר כנגד ד' ההי"ן
שיש בשם אלף ה"ה יו"ד ה"ה שג"י מקו"ה, וכל ה' היא מג' קוים וכל קו יש בו ראש
סוף סוף שהם ג' יודי"ן הרי בכל ה' ט' יודי"ן, וכן יש בכל לד מד' נדדי המקוה שהיא
ס סתומה, ובנקודה דלגאו שיש צמח ה-ס צמוד נקודה צהיכליה, אשתלימו לעשר
כ" תשע נקודות, עד דאתעבידו ארבעין יודי"ן, ואלין אינון ארבעין סאה של
מקוה כשרה, והס כנגד הד' יודי"ן דשס ע"צ שהוא עיקר מימי המקוה, ומפרש עוד
ואינון ב' עלאה היינו ס' סתומה, ב' תתאה היינו מ' פתוחה, דא ברבועא הס'
סתומה הוא סוד יסוד דאימא, דא בעגולא המ' פתוחה היא סוד יסוד דמלכות
המקבל כל ההשפעות, י' נביעו דתרווייהו ורזא דא מים חיים היינו סוד הטפה
הקדושה שהיא לורת י' היוצאת מיסוד דאבא וניתנת צימוד דאימא הרי היא נבוע ושפע
דב' יסודות, והטפה היא סוד מים (כמפורש שט"ל פ"ה), ואבא הוא מקור החיים כמ"ש
והחכמה תחיה. (שע"ר והגר"א ומפרשים)

כאן חזר לענין ראשון לסוד האברים שצטרפו אלם העליון, וז"ש ואית ענפין
עלאין הס סוד חכ"ד, וענפין בינוניים סוד חג"ת, וענפין תתאין סוד נה"י,
וכלהו במדה במשקל כל ספירה מקבלת חלקה כראוי לה, עלאין במשקל דא
בדא החכ"ד לריכס לקבל כפי ערך הראוי למוחין, בינוניים במשקל דא בדא
הסג"ת מקבלים כראוי לבי הדלועין והגוף, תתאין במשקל דא בדא הנה"י מקבלים
כראוי לבי ירכין והיסוד, ומפרש עלאין אינון אבהן דגופא, בינוניים ממנו שעיקר

ציור המקוה

מספר מחברת הקודש

(ע"פ התיקון קל"ד: ומובא בעבודת ישראל פר' פרה)

רזא דמקוה

• מקוה בגי' אהי"ה במילוי ההי"ן אלה אלה יוד הה שניקוד דאימא הכולל נהי"ס דאימא.

• ארבע ההי"ן דקנ"א הם ארבע רוחות המקוה.

• כל ה' נחלקת לשלשה ווין (סוד קו המדה) בגי' ח"י, וד' פעמים ח"י עולה ע"כ יוד ה' ויו ה' סוד חסד כי שם ע"כ הוא באצא.

תשע נקודין לבל סטר

• סוד אצא הוא נקוד' לכן יחלק כל ו' לג' נקודות (ראש מוך סוף) הרי תשעה נקודות לכל ה'.

בנקודא דמלגאנו בה אשת לימו לעשר כל תשעה עד דאתעבירו ארבעין ואלין אינון ארבעים סאה ואינון ס' עלאה.

• אח"כ יכוין ציר"ד דקנ"א כי ה' מכה צד' הרי ד' פעמים י', וכל י' משלמת לט' נקודות שכל א' מד' ההי"ן, ונעשה הכל מדה מי' נקודות והס הכלי המחזיק בו' סאה מ' יודי"ן (ובחי' דכ"ת היא מלכות לכן כל חלק שהוא יו"ד שאנו לוקחים להשלים ה' נקודות הוא נקודת המלכות).

מכלל הזמירות שהם ביצירה ודינוין לכינון לתוספת כרנחי לנפש מכהי קדושת היום דכנח
 הוכר הוא צבדיא וְהוא קוד תוספת קדושה בעולם הצדיאה "
 ועתה אחר הטבילה דעמק אינס מאירים שו' רק הקלי כנחול לא הארתם מלך הקדוש
 עד מולאי שבת "
 ומשנה ה' ואילך ליום הששי שאז הוא התחלת גילוי הארת תוספת שבת הממוז באותה
 ליום הששי יטובל כדי מהרה ואז אסר חלנת יתגלה במאהו ויוכר שיקר תוספת

קדושת שבת "

כונת הטבילה לעשות ולכל זמן

יכוין לחבר ולהעלות מים תחתונים דהיינו
 וה' זין הגיה אלני שג' לא ממס' מלך
 ש' ממלכות ונפ' מה' ג' מלך ממלג' והוא
 ז'א ונ' איתו'ת'ז הנשאים ממלכות הם
 נוק' לחברם ויהיו מלכות ולהעלותם
 ולחברם עליונים חבד אנא י' טבל י'ה
 ויהיו הגיה ויכוין להגיה במילני כזרה

יוד הי יא וין הי יא

שהגא התחברות מים תחתונים עם מים
 העליונים "

אחכ יכוין ביוד דקנא כי הינד מכה בלתי ומונחיא ד' יודין ויחבר כל יוד עם הט' נקודות
 טבכל א' מד' בהין ויהיו עשר נקודות בכל א' הרי כ' נקודות והם המקוה כלי

המחזיק ארבעים סאה "

ויכוין להמשיך לתוכם מיסוד ראבא את המים שהם ט' יודין דשעמ' כמס' בזים
 אחכ יכוין כי האדם עצמו הטובל הוא דגמת ז'א והוא ו' דיוד דקנא הנתין בנקודת טין
 יסוד דאימא "

ויטבול טבילה א' ויכוין להטביר מטליו כל מין זוהמת הנחש וכל מין טומאת
ושליטת ואחיות ל' מאות שורשי הקל' בכה קדושת מ' נקודות הגל שביסוד
דאימא כל א' כללה מעשר "

ואח"כ יטבול טבילה ב' ויכוין לקבל טהרה וקדושה מן המים הגל הממשיכים מאב"א
הנק' קדש ואז האדם קדוש יהיה ולמקוה המים קרא ימים ר"ת יב"ק
הי"ה ושה"ס עם ט' אותיותיהם **יאהלוה"הים** "

אח"כ יאמר ויקרא **אלהים ליבשה ארץ** ויכוין כוננות ויקרא ע"ה
ג' אלה למד הי יוד מם וי"ג אותיותיו וה' אותיות הגורם אלהים

ליבשה ע"ה **ג' אלה למד הי יוד מם** וי"ג אותיות וה' אותיות שורשו
ארץ ג' אלה למד הא יוד מם ואלהים הנז' הוא כפ' עלמנו "

ע"כ לש"ש ולכל זמן

וזה לא שייך רק לטבילת ע"ש"ק

ויכוין לאה"ה דה"י **אלף הוה יוד הוה ג' מקוה** וימשיך למקוה זו מים
מהנחל העליון שהוא ז' יודין דד ה"יות וג' אה"ה פשוטים לא שיכוין אור"ס
מלאים ועם יוד דסס י"ה ג' נ"ל ועם כללות ח' יודין ג' נח"ל ועם כללותם וכללות
כללותם ג' מים ט' יודין דעב סג מ"ה כן "

ויכוין כל זה לכבוד שבת כי כד ה"יות וג' אה"ה ועם י"ה יש שלשים אותיות ג' ל'
דלכבוד שבת ויוסיף על השלשים הנז' ב' כוללים א' דז' שמות וא' דסס י"ה
עם השלשים הנז' עולים כבוד וכללות כל הז' שמות מלאים ועם י"ה פשוט הם

ג' שבת "

ויטבול להפשיט בגדי חול ויכוין לקנ"א ויכוין להמשיך לו רוח מהבד"י ויטבול

ב'

ב' ויכנין לאהיה ירו סנדל' ולו מדגלאן שנהם ה' יודין ועם אהיה ירו ג' נמים
 ויכנין כ'ו' שמונת לו מדגלאן ג' תתמט ועם קנא ענ' אלה כמט' אלה עלמין
 של אונות הונא'ים מהבניה ומאיר'ים למטה ויכנין לקבל גם הוא הארה מהם
 ומאיר'ים למטה

יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

מ'ים עליונים חב'ל א'וא
 ל'יה
 י'וד ה'י א' ו'ין ה'י א'
 ח'יבור מ'ים עליונים עם מ'ים תחתונים
 מ'ים תתאין וק' זון ור'
 מלכות מלך זא' ג' נפמ' ג' ה'י'
 א'לני תו' נוק'
 י'ודה א'ואוהא / י'ודה א'ואוהא
 י'ודה א'ואוהא

י'וד ה'י ו'ין ה'י
 י'וד ה'י ו'ין ה'י
 י'וד ה'י ו'ין ה'י
 י'וד ה'י ו'ין ה'י
 י'וד ה'י ו'ין ה'י
 י'וד ה'י ו'ין ה'י
 י'וד ה'י ו'ין ה'י
 י'וד ה'י ו'ין ה'י

ימין להעלות ולחבר מ'ים תתאין למ'ים עליונים / ויטבול כ' ויכנין
 א' חסד ה' ג'נו' ו'תת ה' מלכו נאח ה' ה' הוד
 יהוה יהוה מצפין יה אדני אל אלהים
 אלהיה יהוה יהוה
 י'סג
 מצפין